

ZOMBOR és VIDÉKE.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI és SZÉPIRODALMI KÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
 Helyben hárszó hirdetés
 Egész évre . . . 8 ftl.
 Fél évre . . . 4 " "
 Negyed évre . . . 2 " "
 Hirdetéseket és nyilvántartási közleményeket a kiadóhivatali nyitáskor átvevők szerint szánit.
 Kiadó hivatal:
 Nadasch, Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomtatásos vállalat, a városi színház épületében, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
 vidékre postán küldve:
 Egész évre . . . 8 ftl 60 kr.
 Fél évre . . . 4 " 30 " "
 Negyed évre . . . 2 " 15 " "
 Hirdetéseket lapunk számára a fővárosi vállalat minden nagyobb külföldi hirdetési irodák elvállalnak.
 Szerkesztéségi iroda:
 Sétő-utca és a csendes-utca sarkán, Hofneder-fele házban hová minden a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.
 Hírdetéseket, leveleket, közleményeket, kiadványokat, kiadványokat, kiadványokat nem adnak vissza.

Megjelenik minden héten kétszer: Vasárnap és Csütörtökön.

Szerkesztővel értekezhetni: naponta délelőtt 11 órától 12-ig.

Egyes szám ára: 10 krajczár.

Minden csütörtöki számhoz egy felívre terjedő könyvnyomtatásban nyomott „regény-csarnok” csatolattik mellettek gyanánt.

Hivatalhajsza.

Mit lehet várunk ettől a mi fiatalágunktól, ettől a mi férfinktől? Talán, hogy megörzik meggyőződésük tisztaságát, független gondolkodásukat, hajthatatlan jellemüket? Talán, hogy igazságszerető honfiak lesznek? Soha! Ifjainkat, kik lerazták magukról az iskola porát, férfainkat, kik a társadalomban állást foglaltak el, mindannyit kivétel nélkül egy szellemet leigázó, jellemet eltörpítő vágy igafta le, vágy — hivatal után.

Egy általános hivatalhajsza korát éljük. Mindennél, minden legkörü, minden társadalmi rétegben találkozunk protekció és nepotizmussal, mely gyámoltalan gyermekeként mintegy járszalagon vezet ifjainkat s férfainkat a különböző hivatalokba. A jogász, még alig végezve pályáját — már hivatal után sovarog, — az ügyvéd még alig kezdve meg működését, hivatalra aspirál, az orvos növendék a mint befejezte tanulmányait, siet a protekció karjai közé, mely megteszi kérieti vagy jársorvosnak, törvényszeki, vagy börtönorvosnak. A mérnök keresi az állományt, hogy tudományt berbealtja.

A nemzet képviselői se azért kapkodnak a mandátum után, hogy a haza sorsát leikük tiszta meggyőződése szerint igazgassák, hanem, hogy valami hivatalhoz jussanak.

Es ez általános hivatalhajsza megszűli a corruptot, ez értelmi proletárság arkont növekszik, míg a független bator tettero csak mint fehér holló jelentkezik. Es vajjon mi az oka ennek?

Elsőben is nagyívű gyávaság, mely ifjainkat s férfainkat az önálló létközelmekkel szemben eltoiti, s rabirja arra, hogy egy szerény, de biztos

állásért adjon oda egy szabad, nyílt, reményteljes jövőt, mely bár a verejtékes munkánál kezdődik, de a dicsőség legmagasb fokán végződhetik.

Azután a tehetetlenség s nem ritkán a tudatlanság érzete viszi ifjainkat s férfainkat a hivatali irodák csendes homályába, hol örökre eltemetkeznek. Beesvágy, ambíció vajmi kevés található.

Hány nagyreményű ifju törte ketté jövőjét azokban a hivatali irodákban, hány remény lett szárszegetté, hány valóban nemes ambíció fulladt el ott!

Mert a hivatalkeresés tán nem is volna megvetendő, ha egyszersmind nem járna eszas-máshással. De a ki hivaltalt akar, annak ugyancsak meg kell tanulnia a hízélgés utálatos mesterségét s tkör előtt próbálgatni az alázas mosolygást s bököt.

Valóságos rabszolgákká lesznek, kik a szécsélyes hivatalfonok kedvtelését úgy respektálják, mint az időjárás.

Es e hivatalhajsza nálunk előli a tanulás vágyát, növeli a tudatlanságot. A verseny es protekció oly nagy, hogy a valóban érdemes ember nem juthat tole szembe, s így míg éveit folytonos tanulás közt toiti, addig az erctenség elragad elöle minden pozícot, melyre o evtizedes nékütozesekkel keszult.

Pedig minden pályá szép s független lehet, tehetség s szorgalom minden protekció nélkül érvényesülhet rajta. Szereshetni minden pályán fényes hírnevet, gazdagságot, s alig van olyan pályá, melyen — bármely körülmények között a szorgalmas ember annyit ne szerezhetne, mint egy hivatalnok feleg nálunk, a ki ha mindjárt törvény-

széki bíró is, családját — ha kissé nagyobb — alig-alig tudja eltartani fizetéséből.

Ott van Franciaország, ott van Anglia. Angliának 10,000 békebírája van, mind fizetés nélküli. Franciaországban az ifjak nem hivatal, de a köcsélet dicsősége után áhitoznak.

Röviden vázolt bajok ezek, melyek ha nem javulnak, politikai tekintetben gátló fogják hazánk felvirágzását!

Drach-Wiesel ügy.

A „Zombor és Vidéke” 65. számában közönségünkkel ez ügyet terjedelmesen ismertettük, s ígértük, hogy lefolyását figyelemmel fogjuk kíséni. Ez ígértünket már csaknem elfeledtük, midőn t. laprtánk a „B—a” mult számában azt újságolja, hogy a helyb. kir. trvszék dr. Wiesel Jakab apatini orvos urat a vallás es ennek szabad gyakorlata elleni vétség miatt vád alá helyezte. Utána jártunk a dolagnak, s valóban igaznak találtuk a hírt. Egy ízben már megmondtuk nézetünket, ezuttal tehát fölislegesnek tartjuk ismételtetni azt. Sajnátságos színt vet ez az ügy társadalmi életünkre. Az a karhizatos napositétedés, melyet a magyar nemzet ezen az antiszemitizmus idézett elő, veti reánk is fekete arnyat. Egy zsidó orvos hivatása lelkiismeretes teljesítése közben előre ki nem számíthatott körülmények közé jut, melyben midon egészen mindennapi es soha megütkezést nem szült köteleltséget teljesít, egyszerele észre veszi, hogy köteleltséget, az orvosi megállapított elveket szembe-síteni akarják a büntető codex §§-aival, bevádolják, s a vád megfogán, — vád alá helyezik. Nem érezük magunkat feljogosítva egy törvénysek

A „ZOMBOR és VIDÉKE” TÁRCZAJA.

Álom és bánat.

Kérdeztem a rózsát,
 Valjon mit álmodott?
 S elpirulva felelt:
 Sugárt es harmatot.

S alig hogy kimondá
 Detelelnit álma:
 Meleg sugar csókja
 S harmat hullott rája.

En is megálmodtam,
 A sugárt s harmatot;
 Es im valová lett,
 Mit lelken álmodott.

Szememben fénylett a
 Búbánat harmatja, —
 S a remény sugára
 Szívem csalogatja.

Stern Samu.

A fővárosból.

— Hulló levelek. —

Budapest, okt. ho.

Tehát ismét felveszem a tollat, melyet ezelőtt vagy négy hóval tettem, ismét megjelenek a lapok újajás olvasói előtt, hogy — óhajtvá, vagy nem elmondjak mindent, a mit közölni célszerűnek,

közérdekünk tartok. — Kedves köteleltséget vélek ezáltal teljesítem, es ha közleményeim szívesen fogadják, rajtam nem fog múlni, hogy minél gyakrabban jelenjek meg az elnezo olvasók színe előtt!

* * *

Csodálatos, de szomorú véletlen, hogy azon tárgy, melylyel majus havában levelemet befejeztem, ma ismét felszínre került, vagyis jobban mondva azóta szakadatlanul foglalkoztam boldogot, boldogtalant. A zsidó hárszát értem. Akkor Onody orsz. képviselő tiza-eszlári „leleplezési” ültetvénye volt napirendén, ma azonban már annak érett gyümölcsét, a „pozsonyi zavargások”-at kell megemésztetnünk, ha ugyan emésztő szerveink elég erőseknek bizonyulnak e procedurára. „Ki hinne azt, hogy az ilyen kanócok a nép tömegébe dova nem gyujtanak?” Ime, a kanócz gyujtott, ég a népszen, az alkohol által szított láng, az antiszemita terve sikerült, áldozatot követel a felrevezett tömeg es az áldozat: szegény nazzak. Mert ki fogja azt kutatni, hogy a (unajonkepmi magyar népnek mics része e közepkörti vandálműsbán, ki fogja kutatni, hogy csak egy pár teketlen, amok koronpus vezet e nagy hordereju aranyat, Istoczy es Onody a nép választottai, az orszagnak képviselői, hisz ok hazafiak, kik a magyar nép jól leforgott érdekét szívükön hordják!? Legalább ez a legkevesebb, mit

egy köpvelőtől követelni lehet! De ok fellázították a népet egymás ellen, fellázították a testvért testvér ellen es az ilyen lázítók nem hazafiak, hanem nevük egészen más, nevük az, mit kimondani is restel az ember! —

Azt fogják sokan mondani, hogy a pozsonyi zavargások sokkal kisebbszerűek, semhogy ily nagy zajt csapni érdemes volna. Nem az a kérdés itt, hogy hány boltosnak a pénzét rabolta, hány keresmarosnak a pálinkáját itta ki a vad horda, itt arról van szó, hogy az antiszemitikus eszme talajra talált nálunk, a lovgasságáról es toleranciájáról ismert magyar népnél. Mert az, hogy Istoczy Drezdában, az antiszemitikus meetingen volt a fokolompus, az hogy Onody az eltűnt Solymosi Eszter paraszt leány olajban festett arcképevel kalauzolta be Németországot, reánk nézve alig kompromittáló. Vanak a világot minden országában roszakaratu, ostoba emberek, egy ország sem áll börtön es tébolyda nélkül. A mi szegényto es a mi hazánkra válságos lenet az, hogy a gyujtogatok üzelemit meggátolni nem tudunk, hogy az mi Oroszország ellen fellázított minden erzo lenyi, föltámaszt hazánkban es pedig az es koronpusi városban találta. Ha lesz e zavargásoknak folytatása vagy nem lesz, a tolt meg van nemcsak Pozsony város, de az ország ezmerén is.

Es Simonyi Iván? Ha Istoczy-Onody neveit a

határozatát bírálni. A bíró meggyőződését tisztelni óhajtuk, de hogy az a jelen esetben mennyire kihívja a művelt közönség ítéletét, bizonyítja az itt szorul-szóra közölt határozat:

3423. ex 1882. szám.
bfto.

Ö Felsője a király nevében a zombori kir. törvényszék, mint büntető bíróság az 1882. évi szeptember hó 9-ik napján tartott nyilvános ülésben vallás elleni vétséggel vádolt Dr. Wiesel Jakab elleni bünyügben, a befejezett vizsgálat alapján, a budapesti m. kir. ítélő táblának f. évi július hó 10-én 27926. sz. a. kelt feloldó végzése folytán következő határozatot hozott:

Vádolt Dr. Wiesel Jakab apatini illetőségű a. b. t. k. 190. §-ába ütköz — vallás és ennek szabad gyakorlata elleni vétség miatt vád alá helyezték.

I n d o k o k :

1881. évi szeptember hó 28-án d. e. Apatinban Johan József lakásán a mint Drach Antal segédlelkész a rom. kath. vallás szerint a súlyos beteg Gász férj: Johan Teréznel a gyónás, áldozás és utolsó kenet szertartásait végezte, Dr. Wiesel Jakab orvos a szertartás folyama alatt a lelkész és beteg közzé lépett, a beteghez minden bevezetés nélkül — kihívó hangon gunyolól az őn kérdést intézte: „mikor volt utoljára szék-e?” a vallási szertartást megzavarta s annak folytatását a betegeli értekezésnek bevégzése akadályozta.

Ezen tényállás, alapszik Drach Antal, Johan József, özv. Klemm Regina, Bruckner Katalin, Bruckner Rozina, Held Anna, Ódry Erzsébet és Huschli Teréz tanuvalomásain, vádlottak mentségére felhozott azon állítása, hogy Klemm Regínától értesült, hogy a szertartásnak vége van, figyelembe nem jöhet, mert a szertartás folyamatban létét az égő gyertyák, a lelkész egyházi öltözeke és a jelen voltak ájtatoskodásából kétségtelenül látnia kellett.

Ezek alapján tehát, vádolt a vallás és ennek gyakorlata elleni vétséggel alaposan vádoltatván nevezett vád alá helyezendő volt.

Erről a felek oly megjegyzés mellett értesítendő, hogy a megtartandó végtárgyalásra a határidő csakis eme végzésnek hivatalból bejelentendő jogerőre emelkedése után fog kituzetni.

Kir. törvényszék Zomborban 1882. szeptember hó 9-én.

Valter

kir. trvszéki jegyző.

E határozat ellen dr. Wiesel Jakab következő fellebbezést adta be:

Tettes magy. kir. mint fenyítő törvényszék! f. évi szeptember hó 9-én — 3423. sz. alatt hozott határozat által magamat jogaimban mélyen sérvtve érezvén, van szerencsém a nyílt határidőben következőkben eloterjeszteni

felháborodás bizonyos nemével említjük, ugy Simonyi neve bizonyára andort gerjeszt. E név ismeretlen volt, mint ismeretlen volt a kolera neve mig romboló tevékenységét nem követelt oly sok áldozatot. Ő is a pestis — melyet antiszemitizmusnak neveznek, — növekedésével lett ismeretes, őt is mint a pestist ki kell füstölni az országból, hogy valahára tisztuljon a levegő. Az ilyen „bakteriát,” mely magyar hazánk élető elemét, a testvéries egyetértést felemészti, mint a bakteriák a tüdőt, az ilyen állapotban élőkódó csúszo-mászó állat megsemmisítését, feladatá kell tenni, nehogy szaporodjék száruk!

Es az antiszemitizmus egyéb apostolai? Hígyjük, hogy tévtaunk káros voltát belátták. Belátták azt, hogy a zsidók elleni „hajszák” céllhoz nem vezet, belátták, hogy a szenvedélyek zsitásával a belkét háborítják és a szocialisztikus áramlatnak tért nyitnak. Hiszen a pozsonyi zavargásokból tapasztaltuk, hogy a felbuzult csorda, ha vérszemet

Fellebbezésemet, kérvén az ideavágó nyíratokat a m. kir. táblához felülvizsgálat végett felterjeszteni:

Vád alá helyeztettem a vallás és ennek szabad gyakorlata elleni vétség miatt; daczára, hogy eme vétség tárgyi tényálladéka fenn sem forog. A b. t. k. 190. §-a e vétség criterionjaként felállítja a vallásos szertartásnak erőszakos megakadályozását s megzavarását. Mindez azonban meg nem történt sőt a kihallgatott tanuk által megezőfoltatik. Mint orvos a beteghez rendelve, ahhoz az összes tanuk egybehangzó vallományai szerint csak akkor mentem, mikor a szobán kívül álló nép jelentette, hogy a szertartásnak vége van, és akkor is csak a néppel együttesen mentem a szobába. A beteg ágyához érve, a beteghez azon kérdéseket intéztem, melyeket a betegségehez képest intőzni szükségesnek tartottam; mert egy beteghez intézendő kérdéseket az orvos nem a kathekismusból, hanem az orvosi tudomány által megállapított elvekből meríti, és a mint az orvos szükség esetén a beteg test szemérem részét még a leggyengédebb nőnél is vizsgálódása tárgyául veheti, épügy intézheti és intéznie kell azt a kérdést is, vajjon volt-e a betegnek széké. Ez azon kérdés, melylyel a határozat indoklása szerint a vallás szertartásait háborítottam volna; mert ezt a kérdést állítólag gunyosan intéztem, de hogy mi és ki által van ezen kiejtési módozat constaltáva, az az indoklásban melözve van; mert annak nyomára a vizsgálati iratokban sem akadni. Ez psychologiai kérdés, melynek eldöntését Drach Antal segédlelkészre bízta a vadhatarozat azon Drachra, ki antiszemitikus érzelmie miatt a bibornok-érsék utasítása folytán Apatinból elhelyeztetett, a mint ez a mellékelt 1. és 2. szám alatti lapokból világosan kitünik. Ezen tanu gyűlölsége által diétált és hivataln szakértői véleményét a bíróság elengedőnek találta a vád alá helyezésre; daczára annak, hogy a vizsgálati iratok szerint constaltáva van, hogy ezen urre ember háttal állott velem, és így nem is észlelhettem arczkifejzésemet. De figyelmen kívül hagyandónak találta Klemm Regina tetőtül-talpig buzgó katolikus asszony vallományát, mely szerint ettől értesültem, hogy a vallásos szertartásnak vége van; mert az indoklás szerint az égő gyertyák és a lelkész egyházi öltözeke az ellenkezőt bizonyították.

Valóban különös indoklás, és ha nem ismerném a bírói kar paratlan részrehajlatlanságát, azt hinned, hogy a drezdai congressus készítette emez indoklást, égő gyertyát és egyházi öltözetek láttam már befejezett szertartás után is, különösen akkor, midőn a gyertya eloltására és az egyházi öltözetek levételére nem volt még elegendő idő, mint jelen esetben, midőn a befejezett szertartás után a nép azonnal a szobába ment és én utána, mint a tanuvalomásból kitünik, a beteg ágyhoz siettem.

Az egész feljelentés, és az egész per tendenciosus, az antiszemita áramlat, egyesek irigysége és fájnyolote ez az egész per ratiója, mihez se-

kapott, nem a zsidók ellen csupán, hanem a töke ellen általában visznek kiméletlen háborút; tapasztalhattuk, hogy a vérengző tömeg feneketlen gyomruk megtöltésére nemcsak rituális szabályok után készítet ételeket, hanem ha kezük ügyébe esett, még szentelt ostyát is nyelnek el. — És végül gondolják meg, hogy mi annak a neve, a ki a belkibe háborításához közvetve vagy közvetlenül hozzájárul. A ki ezt meggondoita és magát magyarnak nevezi — bizonyára kárhoztatni fogja e középkori áramlatot, melyben részesült már nemcsak zsidó, de épügy katolikus, református és óhitu. Hígyjük, hogy saját kárunkon okulva megszűnnek ezen hajszák, reméljük, hogy szellemi fejlődésünkre nem fog befolyjni e ráklépés és szeretnek hinni, hogy e zavargás nem egyéb egy szomorú epizódnál, melyre egy fogunk visszaemlékezni, mint egy nehéz kórra, melyből azonban teljesen kigyógyultunk.

Ugy legyen!

König Hermann.

gédkezett a magyar bírói kar nyújtani soha sem fog; miért is kérem a magyetekinteti kir. táblát:

Méltóztassék az 1-ső bírósági határozatot megváltoztatni és a pert tárgyi és alanyi tényálladéké hiányában beszüntetni.

Kelt Apatinban 1882. szeptember 18-án.

Dr. Wiesel Jakab.

A kereskedők és a bagatell-törvény.

A bagatell-törvénynek a kereskedők, iparosok érdekei szempontjából való módosítása ügyében Hajdin Károly fővárosi ügyvéd hosszabb beványnt intézett a budapesti kereskedelmi és iparkamarához, melynek lényegét a következőképen összegezzük:

A törvény 36. §-ban foglalt azon intézkedés, hogy a felmerült költségöbblét az ellenfél terhére meg nem állapítható, előidézte azt, hogy máj nap a kereskedő és iparos 50 frton követelését nem érvényesítheti a nélkül, hogy annak felét vagy kétharmad részét képviselői és egyéb díjak fejében el ne vesztse, avagy személyes perelkedése folytán üzletében ugyanannyi vagy nagyobb kárt ne valljon; sőt a jogkereső közönségnek 30—40%-je arra kényszerített, hogy ilyenmü követeléseiről teljesen lemondjon. Ezen elvitatlan ténykörülmények azonban nemcsak egyes jogkereső teletket sujtának, hanem sujtják az összes ipart és kereskedelmet és maguk után vonják a kisebb hitel csökkenését annyira, hogy ha a törvény eme hiányos intézkedésén idejekorán segítve nem lesz, a kisebb kereskedő és iparos kénytelen a 20—50 frt erejű a hitelt beszüntetni, vagy pedig 50 frton aluli követelése egy jelentékeny részének feloldozása mellett hitelezni, a mi által azonban üzletének romlását egyaránt idézi elő. Látható, mennyire hangzott a törvényjavaslattal szerkesztőjénél a gyakorlati érzék, mely nélkül pedig helyes törvényt alkotni nem lehet; látható, hogy midőn a törvény az igazságszolgáltatást a jogkereső közönségre kívánta olesóvá tenni, azt a követelökre nézve tette dragává, sőt majdnem lehetetlenné; ellenben olesóvá tette azokra nézve, kik ellen a jog érvényesítendő; mi más szavakkal annyit tesz, hogy a törvény ezéjárt teljesen eltévesztette. Szükséges, hogy a törvény revizója folytán a 36 § módosításában kimondassék, hogy a képviselői díjakat, ugy a végrehajtás és árverés körül fölmerült végrehajtói díjakat is az adós, illetve a vesztés fel tartozék viselni; ez által a bagatell-ügyek száma tetemesen csökkenni fog, mert mindenki iparkodni fog más a perrel való fenyegetésre e követelést kiegyenliteni. Sajátságos tünemény, hogy épen az igazságszolgáltatás terén találkoznak alpereseknek nyújtott kedvezményvel, holott oly követeléseknek, melyek közigazgatási uton hajtathatnak be, mint az adós és egyéb a közadók módjára behajtandó tartozások, a fizetui vonakodással szemben a költség mint kényszereszköz még egy frtos követelésnél is alkalmaztatik; de a magánember törvény által kényszerítettik arra, hogy 50 frtig terjedő követelésének behajtása körül felmerült költségeket sajátjából viselje vagy pedig kényszerítettik arra, hogy munkáját elhagyva, üzletének tetemes kárával követelésének behajtása után személyesen szaladjáljon! Ez hájmeresztő igazságtalanság! A bagatell-törvénynek felette hiányos oldala még, hogy abban a felelhetibb jogorvoslat kiáraztatott és csak semmisségi panaszoknak van helye, nézetem szerint a semmisségi panasz helyett a fellebbezés volna megengedendő a törvényszékekhez, mert az egyes bírói ítélete számos tévedésnek van kitéve, a felek sok tekintetben érdemleges sérelmet szenvednek, a mi pedig a 200—400 frtig terjedő bérleteknél elég érzékeny lehet. A bagatell-törvény reviziójánál tehát a képviselőház figyelmét három pontra kívánom felhívni: a) kimondandó volna, hogy a bírói illetőséget az ügylet megkötésének helye is megállapítsák, ez által a kisebb kereskedőknek és iparosoknak lehetővé tétetnek követeléseiket üzletük helyének bírósága előtt perelni, mi a pernek kevesebb költséggel és idővesztéssel való lebonyolítását tenné lehetségessé; b) kimondandó volna, hogy a képviselteség ugy a végrehajtás és árverés körül felmerülő képviselői és végrehajtói díjakat a vesztés fel tartozék viselni, mely körülmény folytán a kereskedők és iparosok nem lennének jelentékeny többé üzletük kárával követeléseiket személyesen érvényesíteni, továbbá megfogyna a bagatell ügyek száma, a mennyiben minden adós a perés által felmerülő költségektől iparkodnék menekülni és tartozását lehetőleg per nélkül kifizetni; végre a kisebb kereskedés és ipar körében visszaállították az 50 frt erejű terjedő hitel, mely a bagatell-törvény folytán teljesen megcsök-

kent és az amogy is simlódó kisipart még inkább elnyomta; c) kimondandó volna, hogy a bagattel bíró ítélete ellen fellebbezésnek van helye a kir. törvényszékhez.

Közegészségügy.

Zombor sz. kir. város közigazgatási bizottságának f. hó 5-én megtartott ülésében a városi főorvos által beterjesztett f. év szeptember haváról szóló egészségi jelentéséből közöljük a következőket:

A közegészségügyi állapota e hónap dacára annak, hogy a szegényebb sorsúak gyermekeinél heveny fertőző kórok — vörheny, kanyaró, agynerg., diphteritis fellépése több esetben észleltetett, kötelező volt, tekintettel főleg a havi szaporodásban elért kedvező eredményre.

Uralgódo betegséggé különösen a hó utolsó hetében a vörheny fejlődött ki, többnyire könnyű és enyhe lefolyással.

Észleltetett ezenkívül az orvosi gyakorlatban csekély számban a változó, a tapasztalatra heveny hurutos jobbos bántalmat és egyéb régi, idült kórokat.

Meghalt e hónapban: 55; 1880-ban: 65, tehát 10-el több; 1881-ben: 47, tehát 8-al kevesebb.

E hónap elhalált közül: 25 férfi és 30 nő. Hét éven aluli 37, ezek közül gyógykezeltetett 15.

A köztisztaság kiélegett.

Az állatok egészségi állapota nem volt kedvezőtlen. Hőjárás: Legmelegebb nap volt 7-én (délben 25° R.). Leghidegebb 29-én (reggel 8° R.). Légnyomás legnagyobb volt 3-án és 25-én reggel, legkisebb 21-én este. Derült nap csak összesen 10 volt. Eső esett összesen 14 alkalommal. Szélirány: legtöbbet déli és délnyugati; erős délkeleti 17-én este felé.

H I R E K.

Kubinszky Mihály, Baján elhunyt kalocsai ez. püspök és egyházmegyei tanfelügyelő sírreléki szeptember hó 29-én leplezték le nagy ünnepességgel a szent Rókusról nevezett sírkertben. — Az egyházmegye minden részéből, sőt a szomszédos megyékből is számos egyházi és tanfűrny jött Bajára, hogy jelenlétével emelje a kegyeletos ünnepély fényét. D. e. 9¹/₂ órakor koporsószentelés után indult el a belvárosi róm. kath. plébániatemplomból az impozáns menet a következő sorrendben: a tanuló ifjúság, az ipartársulat és a bajai új. egyület képviselői. Baja város törvényhat. bizottságának és tanácsának küldöttei, a tanfűrnyak és tantestületek, a papság (köztük Bende Imre apát, úyvidéki orsz. képviselő, Szulik József o-bereai prépost, Pécly József tolnai prépost, pater Rosty Kalocsáról), a főkapitány küldöttei: Mayer Béla és Bende József kanonokok, a kórszereket viwo leányok, a rókónok, a káptalani urad-tisztsgé küldöttei, a noegyületek képviselői. Azon utczakon, melyeken a díszes menet áthaladt, a nagyszámú közönség sorfalat képezett. A temetőbe érven, a Rókuskapuban mindenek előtt ünnepes szentmise tartatott, melyen Bende József kanonok, kalocsai plébános celebritált fényes segédlettel, majd az egész közönség a kápolna közvetlen közelében levo sírhoz vonult, hol az emlékkő felé lepelel velt beboritva. Ekkor Mayer Béla kanonok és egyházmegyei tanfelügyelő lépett a rögtönzött emelvényre, és kiváló szónoki tehetségről tanuszkodó, alkalig és tartalmilag kituno emlékbeszédet mondott Kubinszky fölött, mely nem egy szembe könynyeket csalt. A beszéd végzetelre a lepel lehullott és a közönség gyönyörködvé szemlélte a szép sírlelmet, melynek külsejeről és feliratairól mar volt alkalomuk megemlekezni. Mitan meg a baja-vidéki tanitok Szulik József alkalmi költemenyt Lessiediczky Károly zenéjére és vezetése mellett elzengettek, az ünnepély a temetőben veget ért. — Delben 1 órakor tarsas ebéd volt a „Nemzeti kaszinó” termeiben, melyben 180 személy vett részt.

Oláh Janos itthelyi kir. bíróságai végrehajtó ugyan-lyen minőségben Apatiba helyeztetett át.

Az aradi vértanúk gyszasznapjának 33-ik évfordulója volt október 6-án. E nap minden igaz magyarnak gyszasznap. Araidon ebben az évben is méltó kegyelettel megünnepelte a város. Deléltől 10 órakor mise volt a minortant templomban, mely után a közönség kivonult a kivégzés helye. Itt a tanitoképezei dajára énekelt s Hets Janos a honvéd egylet élnoke nének szóval megemlekezett e napról, azután pedig a rendező-bizottság által fókert szonok Simegyi Kalman tartott emlékbeszédet. A rend irotatásával a hites bizottság tagjai biztak meg, mely is e czelebol egy nagyobb rendező-bizottságot alakított a város futaiságabol. A vértanúk emlékszótarára 83,239 ft 74 kr. gyűlt egybe.

A „Fener najo” vendéglő nagytermében tegnap az az 10-7-én tancaüzérké tartatott. Rendezte Boskovits Sándor vendégios. A jövedelem egy része a zombori izi. iskola-alapra fordittatik.

A „Zvono” című Belgrádban megjelenő lapnak a magyar korona területére leendő behozatalát a miniszterium eltiltotta.

Pozsony megye közönségéhez a következő leiratok érkeztek október 3-án: I. 3390/1882. Pozsony megye közönségének Pozsonyban. Azon nagymérvű zavarásokkal szemben, melyek az antiszemitizmus cége alatt most már nemcsak Pozsony városában, hanem Pozsony megye területén több más helyen (városban és községben) is történtek és történnek: a kormány a legszigorubb rendszabályokat kívánja alkalmazásba vétetni. Szükségessé teszi ezt úgy a bántalmazott honpolgároknak vagyon- és életbiztonsága, mint a törvények iránti köteles tisztélet, valamint az ország jó hírneve és a nemzet méltósága. Hogy tehát a rend helyreállítása érdekében a hatóság működés annál egyöntetűbb és annál sikeresebb legyen: gróf Eszterházy István főispánt az egész megye területén kormánybiztossá neveztem ki. — Ezen kinevezés alapján a kormánybiztos ur a körülmezőkhez képest saját legjobb belátása szerint fog intézkedni s általában minden tényező és igénybe vehető eszköz felhasználásával odahatni, hogy Pozsony megye területén a veszélyeztetett vagyon- és életbiztonság megóvassék, hogy a rendelleneség helyébe ismét a rend, a nyugalom lépjen s hogy aki az ezzel ellenkezőt cselekszi, azt sújtsa a törvény egész szigorja. Midőn erről a megye közönségét tudomás és mebiztatás végett értesíteném, egyuttal közelelenség teszem, miszerint a kormánybiztos főla-dala teljesítésében egész erélyvel támogatás. Budapest, 1882. október 2-án. Tisza. — II. 3390/1882. — 12. Pozsony megye közönségének Pozsonyban. Mitan Pozsony megye területén a közelebol fölmerült és még mindig tartó zavarások alkalmából a vagyon- és életbiztonság jelentékeny mérvű veszélyeztetése észleltetett s észleltetik: ez okból, az igazságügyi miniszter által egyrételtog, Pozsony megye területére rablók, rablással párosult gyilkosságok elkövetők és gyújtogatók, (esetleg csak a két elsore névze), valamint ezek büntereszei ellen a rögtönbírósági eljárás egy havi időtartamra ezenel elrendelem és utasítom a megye közönségét, hogy e tekintetben a továbbiakra névze a szükséges intézkedéseket a bel- és igazságügyi miniszteriumok által 1868. november 5-én 6400. sz. a. kiadott szabályrendelet értelmében azonnal eszközölje. Budapest, 1882. okt. 2-án Tisza.

A zombori ügyvédi kar tegnap (f. hó 7-én) tartotta meg hírhedt bankettját, nem ugyan mint tervezte, mert újabbán a jubileumi ünnepély eljeletett, és az incidens emelére elhatározatott, hogy ezental az ügyvédi kar érvöl-évre egy tarsas vacsorát rendez a karszellem felejtésére. Ez inok egészen kiélegett, mert valóban a karszellem a helyb. ügyvedeknél nagyon is elmaradt a korszellemel.

Beküldetett. Tekintetes Szerkesztő ur! Tiszt elletel van szerencsénk értesítenem, miszerint a helybeli válto-törvényseknél bejegyzett Steiner József és Tarsa czég alatt termény- gabona és bizományi üzlet nyitottunk. Egy idejüleg Steiner József ur eddigelő fenállott czege töröltetett. Az új czeget Steiner József és Tarsa Hunyady Oszkár urak együttesen fogják jegyezni. Tisztelettel kérjük, meltoztassék e beállott czegeváltozást be-cses lapjaban fölemliteni. Budapest, 1882. október. 6. án. maradván kiváló tisztelettel! Steiner József és Tarsa Budapest.

Dr. Mileitics Szvetozár néhány nap óta Budapestten tartozkodik, s ma holnap Beszce bot utazni. Csaldaja tarsasagaban naponta sétal tesz a főváros utczáin, meg meg nezegeti a kirakotokat, s erntekzik barátai s ismeroszeivel. Az orvosok abban a nezetben vannak, hogy hova hamarabb teljesen helyre áll egészsége.

Uj egy forintos állampajegyek. — A cs. kir. közös penzügyminiszterium egy rendeletel becsogattott ki, mely szerint uj egy forintos állampajegyek adnának ki s a re-giki bevonatnak. Az uj egy forintosok ez evi okt. 6-án lattak napvilágot. A régi egy forintosok ervenyességére a következő rendelkezések törtentek: A jelenleg forgalomban levo és 1866 július 7-ikeről datait o. e. 1 fros állampajegyek 1883. évi szeptember 30-áig minden állampenzntar s az osztrak magyar monarchia minden hivatala-lal fizetes gyanánt elogadhatnak. 1883. évi október 1-től fogva egész 1884. évi szept. 30-áig a bevonando 1 fros állampajegyek csupan a cs. kir. közös központi penzntarnál, a cs. kir. becsi központi állampenzntarál s a kir. budapesti magyar központi állampenzntaral fogadhatnak el fizetes gyanánt, a becserelesé azonban ez idő alatt minden az állampajegyek becserelesével megbízott állampenzntar s hivataloknál törtentek. 1884. évi okt. 1-én a bevonando 1 frosok az osztrak-magyar monar-chia állampenzntarainál s hivatalainál fizeteskep többé el nem fogadhatnak, csak csupan nagyobb penzntaroknál cserélhetnek ki. 1887 évi januar 1-től 1888 jun. 30-áig a becsereles csak a közös hadügyminiszteriumhoz inteztet folyamodás után engedélyeztetik. 1888. jun. 30-ától fogva a régi 1 fros állampajegyek be nem váltának s be nem cserélhetnek többé.

Virág István szabadkai jbrósági díjnok az almási jbróságokz irnokká neveztetett ki.

Rendőrkapitányi hivatalunk megkereste a temesvári távírdia igazgatósgot, hogy az épülő új színház előtti távírdia oszlopokat helyeztesse a másik oldalra, mitután azok a közlekedést megnehezítik. E valóban méltányos kívánságnak úgy hisszük elég fog tétetni.

KÜLÖNFÉLÉK.

A mai cselédek. Szakácsné: „Annnyit mondhatok ténsszony, ha mindnap ilyen nagyon soká kérde-zősködik a piacci árak után, hát nem sokáig lesz az én ténsszonym.”

Vásott fiókó. Nagymama: (unokájához.) „Mondt csak Gabikám, mi bajod, talán a parkban játszani szeretnél a hattnyukkal, vagy talán ladikálni volna kedved?” — Unoka: „Közönmő nagymama, jobb szeretnék az er-kélyre menni s onnan a járókelőkre — leköpdőzni!”

Hands of. Következő kis mulatságos történetkét olvastuk egy angol lapban: Egy zivatar elől menekülendő kövér ur egy szállodába tért be. Mielőtt azonban az első emeletre fölment volna, nem felejtette el a kifeszített esernyőt száritás végett a földszinten hagyni, errebiztonság kedvéért egy papszerzelet tűzött, melyen következő szavak álltak: „Hands of! Ez esernyő oly emberé ki 250 fonttal egyenlo súlyu útére képes; 15 percz múlva visszatér.” Egy negyed óra múlva vissza is tert egy pohárabszinttal megerősödve! buzogány ököllel bíró emberünk, de az esernyőnek csak holt helyét találja; a visszahagyott papszerzelet pedig szavai után a következöket olvasta: „Ez esernyőt oly ember vitte el, ki 10 mérföldet túl menni egy órában. Szükségtelen visszajöveletet bevárni.”

Bethlen Gábor és a zsidók. A magyar történeti tarsaság okt. 6-iki estéjén Szilágyi Sándor érdekes előadást tartott Bethlen Gáborról és a zsidókról, melyből a következőket kivonatoltuk: Hogy a kereskedelmek az orszagban emelje s a görögök üzérkedésének, kik a népet kiszivták, véget vessen elhatározta Bethlen fejedelen az 1619—21-iki hadjárat után, hogy Erdélyben zsidókat fog letelepíteni. Ez okból a Konstantinápolyban nagy tekintélynek örvendő zsidó orvoshoz Sassa Abrahamhoz fordult, a ki a zsidók atvándorlását eszközölte. A fejedelem különös kiváltságokat engedélyezett nekik, így pl. hogy szabad nekik Konstantinápolyból árukat behozni; hogy törvényndő nemes tétetet bírájukká; vállasukat szabadon gyakorolhatták, s csak keresztény ruhazatot kellett viselniük; pénz viteltek külföldre, s javukat eladhatták, stb. A kiváltságveletet Toldalaj Mihály vitte Konstantinápolyba, a hol az ügyet readbe hozta. A mig Bethlen élte, addig jógaik egész épségben maradtak, de midőn elhallozott, lassankint korlátova lettek, mig végre — a görögök üzérkedéseitől háttérbe szoritva, kénszerűelve voltak kivándorolni.

A hirdetésnek fontosságáról a következőket írja egy amerikai lap: „A kinek üzlete van, de hirdetések nélkül akar boldogulni, úgy cselekszik mint az a fiatal ember, a ki szerelmes egy szép kanyba és sötéte honyi neki csokot.”

Párhaj a Kossuth-notárért. Véres kardpárhaj színhely volt hetten reggel a nagyváradi väreput. Mint onnet írjak, a párhajra az szolgálatot okot, hogy a Rodich ezred egyike hadnagya vendéglothon megértett egy jogaszt, mert az több tarsával a Kossuth-notárt emekelte. A sertesnek kihivas lett a következménye és a párhajban a katonai tiszt oly sulyosan sérült meg, hogy karját alighanem amputálni kell.

A szerelő nagylelkűsége. 1880. évi julius 30-iki éjjelen Gersthoiban az ugynevezett fejedelmi teremben tanulmatság tartatott, a melyen Holba Julia virágárosn kedvesével Hocke er Károly szabó legennyel jelen volt. Midőn Holba Julia a mulatságról hazat ért, agyvelő-rakodtatás jelenségei valának nála észlelhetők, s a korházba szállitattott, hol is ez évi szeptember 2-án elhallozott. A korházban való fölvetéle alkalmával állitást tett. Konstatálva lett ugyanis, hogy a virágárosn amaz este a fejedelmi-kertben kedvesétől és Csermák Antálot bántalmazva lett, kik fejét ütötték botjaikkal mivel nem akart hazá menni. — Ezt mindkettőben is vallották s jelenleg vizsgálati fogságban vannak.

Gyermekrablás egy sál által. Denverben (Colorado) Ejszak-Amerika egyesült államainban egy rendkívül nagy sást mutogatnak kalitkában. E kiterjesztett szárnyakkal 9 lábánl nagyobb madár elfogatásról az „Amerika” azt írja, hogy Douglas A. R. ejszaksarki lakos által szárnyan egy lovessei megesbesztetett, a midőn a nevezett 14 éves lanykájavai a legue emekedett. A gyermek nem messze állott atyjától, maialatt az a tyulokat etette, s midőn a sást a tolas hadtől el akarta íjsteni, a madár gyermekek ragadta el s mintegy 20 lábnyira emekedett vele, meg mielőtt a megremült atya puskáját kezébe vehette volna. Midőn azután a sas szárnyat megesbeszte, az lepte a gyermekeit, ki az esés folytán oly sulyosan megesbesült, hogy másnap elhallozott.

Az orvos és betege. — Mit? Ön husz forintot ad nekem ötven látogatásért! — Kösönje meg; ha beteg nem lettem volna, most ennyit se kapna.

Komám — mond a paraszt komájához. — Kérem adja ide a kését, hadd eggyem meg a kolbászt. — Szívesen odaadom a kését, ha maga ide adja a kolbászt.

Csodaorvos. Belgrádról írják, hogy egy szelídhomár ki magát természet orvosnak híresztelték, a fővárost és környékét nagy izgatottsághoz hozta. — Valóságos népvándorlás keletkezett, melynek czélja a csodaorvost fölkeresni. Ki állhatatlannak nemü bajt gyógyít rövid idő alatt. De nem csak a szerb nép, hanem maga az intelligencia is tömegesen keresi föl a kuruzsolt, ki azelőtt mezőgazdász volt, s most szabadon, minden hatóságígy beavatkozás nélkül garázdálkodhatik.

ErelYES asszony. A holdog Kalifornia most abban a szerencsében részesül, hogy nő-elnökléltje van, Mrs. Stow, a „Woman's Herald of Industry” személyében. A jelölt nemrég proclamatív beszédet ki híveit, melyből olvasóink mulattatására átvesszük a következőket: E minden ízében férfi államháztartást annyira beemléstítők a pártvezényelők s a korrupció oly fokra hágott, hogy szükség van az állam élére egy erélyes házasszonyra, ki seprvel és ottólivel az évek óta fólhalmazott piszkot eltávolítsa. Mrs. Stow is a self-made woman stb. A proklamáció vége pedig így szól: „Reményli-e Stow asszony, hogy megvalaszják Kalifornia kormányzójává? Bizonyára igen! Midőn én három évvel ezelőt Concordban a bölcsészeti tanfolyamot látogattam, Wasson tanár ezeket mondta nekem: Mrs. Stow én elvárom kedgyedőt, hogy pár év alatt szövetségi szenátorrá fogjál választani. Nekünk ép oly nőkre van szükségünk a kongresszusban, minő kedgyed. A kormányzó állás a lépés, melyen át szenátor lehet az ember és a szenátorság az elnöki székhely vezet. Kalifornián választok halozhatok-e még?”

NOVELLA-TÁR.

Feneketlen örvény.

— Igaz történet. —

Írta: **Arányi Dezső.**

(Folytatás.)

„Tétényi Béla — Hadányi Részó!”

Mikor két ellenfél elhatalál harcot készül vívni, olyan román hajtja meg magát — mint mi ketten.

Nem volt elég hidegverem a tamadást megvárni, én kezdem:

— Oh, a kedgyed volt volégenye?

Béla olyan tekiutetett aztellikára, mintha azt kérdezte volna: Orult ez?

— Nem — azaz — azt akarom önék mondani, hogy nem ebedéltél ma malam, mitán mar meghívtam Tétényi urat!

(Csak sziszeggy kigyó!)

— Mielőt azonban én is ebedre távoznám, egy ferdesem volna. Nende Tétényi ur azért jött, hogy líka k. a-t nóul vegye?

— Azert jöttem!

— Magam is ahele szándékkal viseltem iránta. Nem eünek azonban a lovagias közepkorban, hogy itt nólyánk szemelattara lándsát torjunk. Mi mindketten szerelgük tudom, hogy ő is szeret, — de mindketten ket. Ha nevé nem baj, akaratlan szeretik, de azt hiszem, ketök közül egyöknek sem volna nyere, ha ő a masnát is szerette. En tehát, dacára annak, hogy nóbbin éoben én voltam „intra dominum” — egyenesen líka kasszonyt hívom fel, legyen szives nyilatkozni, hogy ketünk közül kit valaszt?!

En varatlanul jött. Oh, mint gyönyörködtem zavartan. Tétényi látva líka habozását, szinten sürgette a csomó megválaszt.

— Nos tehát, én — én — Tétényi urat választom!!!

— Égedjek meg, hogy gratuláljak önöknek! Jó napot! Uvavarian kezet fogtam mindkettővel.

Líka nem nezett rám. Tétényi azonban érezte, hogy ettől az emberitől nem jó lesz mosolyogva búcsuzni. Hídegen, nem, mint én, hajtja meg magát. Felémelt fölve halatlan el az ablak alatt, fityörözve, mint kivel semmi sem történt, azonban az utcasarkán befordulva, látottam háza, magánra csuktam az ajtót és ott lekölttem mozuatiantu elérniye a padlón!

— Nem tudom meddig tartott ezen állapot, de midőn magánhoz tértem, ólyas valamit éreztem, mintha valaki nagyban legbe ütött volna. Gondolokoztam után minden eszembe jutott. Elante olyan asztal apatna vett rajtam erőt, később azonban emuldtam kisse seletim. Amint gondolkoztam, eszembe jut, hogy ket levelem maradt líkának. Ah! ezeket nem hagyom ott! Ezekben én szí-

ven tiszta szerelméről beszéltem líkának, az pedig ő előtte „terra incognita”! Még majd nevetnek rajta Belával!!! Ah!!!

Hozzá mentem. Meglátva az ablaknál jönni engem, nem is várta be, hogy kopogjak, kinyitotta az ajtót s engem bevonva a szobába, nyakamba borult, hevesen csókolót és — sirt.

— Hát én csakugyan elhiszi, hogy én Belához megyek nóül!? hát csak emyire bízik bennem. De csak gondolja meg, hogy juszta szánalomból sem fólzhattam meg a reménytől, hogy milyen hosszú utat tett értem! Majd ha elmegy, akkor rögtön megírom ne, hogy én — megírom neki az igazat!!!

— Megbocsásson nagysád, én erről a tárgyról nem érzem magamat jójosítottuak beszélni. Ön másnak törvényes jegyese, saját érdekében teszem, ha visszautasítom e modort.

— Egyetlen Részóm! Ne légy oly makacs, lásd itt van a néni is (a jó Brumhilda) szintén azt akarja, hogy Belához menjek, mert hiszen magad is tudod, hogy nem képes a színész állását feladni. A bácsi is akarja, én pedig eléggé kiütök ellenök, és még te is elakarsz hagyni?! Esküszöm neked, hogy amint elmennek nyakamról, rögtön szakítok Belával, annyival inkább, mert meg akarom édemelni búcsúmatod, hogy eddig csaltalak.

És oly szépen kért, oly sophisticus okoskodást hozott fel, hogy én — hittem. Anyira szerettem, hogy e vékony ezernaszál is — az ő ígérte — előttem mentő csónaknak látszott, melyből kivihetem szerelmemet a viruló partra. Egyebíránt az emberi lélek egyik saját-sága az, hogy midőn örömet elhiszi azt, ami jól esik.

— — — Lásd, nem itütkölni előttem e könnyet, melyet szégyén Belának szenteltem búcsu gyanánt, — szólt hozzám másnap, midőn már a levegő kitisztult — ő nagyon szeretett és sokat tett értem.

Nem vettem rossz néven. Bárkinek mondjón is az ember örök búcsut, az mindig fájdalmasn éríti az ember lelkét. Aztán ő oly gyengéd, oly szeretetreméltó volt irányomban, hogy már masnap nem is gondoltam azon mély fájdalomra, melyet nekem okozott. Azt mondta, hagnyan őt magát, mert rögtön megakarja írni Belának, hogy mihez tartsa magát.

Isteneim! hogy tudott e nó hazudni!

VIII.

Másnap reggel rá sem ismertem. Hat ez az a sentimentáhsan szomorkodó tegnapi líka? Csupa vidorság, eievenség, telve szerelmmel, tréfaközlő, gyöngéd, kedves! Engem is egészen felvidított, s midőn a reggelinél mutatta tréfásan, hogy o milyen kis gazdasszony, s hogyan fogja o „kis apjuk”-ának a reggent felszolgálni, ha majdan nem lesz — azt hittem, hogy a világon a legboldogabb én vagyok.

Próbáltunk, s próba végével persze hozzá mentem ebedélni. Egész ebed alatt meg nem szünt a legpajkosabb lenni. Fesztelensége oly térre jutott, mintha már valóban lerj e nó volnánk. Midőn kiviheltemet, hogy mersékelje magát, hatha valaki benéz az ablakon — azt felelé: „Nincs okom ezermennemek gatat vetni, ugy is tudják, hogy a tied vagyok.

Elhalgattam. Valódi természetét először mutatta meg nekem egész meztelenségében. Még volt anyyi hidegverem ebed után, amióan a nonchalance-nál valamivel többet jelentő csabos helyzetben elterült a pamlagon, hogy távozni akartam.

— Elakar menni?

— Igen!

— Miert?

— Verem szokatlanul lorr, izgatott vagyok, s ön oly szép!!

— Hahaha! hát azért megy el, mert én szép vagyok? — És elkezdte „Nimis” dalát, melynek reirajne: „Csak merm kell!!!”

Nehány erthetetlen szót rebegtem.

— Jöjjon hat csokóljon meg, mielőtt elmegy!

Oda rohantam. Megcsókoltam. Tízszor. Szászor.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Heti jelentés a budapesti gabonázóúróel.

Budapest okt. 6. 1882.

Steiner József és Tarsa termény-gabona és bizományi nyel tulajdonosok jelentése.

A külföldi piacok szári jelölésű kedvezőbb irányba terelte azünetnek. — Elégően kinalat és elnek kereslet mellett egyes czukak kisse emelkedtek. Az irányzat szári és ugy itú mint az állomásokon is teljesemes forgalom fogadott. — **Búza** 10—20 krai emelkedett. — **Ártal** gyezesek: Tiszavideki, peserögyet és feherögyet 78 70 k., 8 20—9 40. 70 80 k. 9 50—9 70. 81 82 k. 9 50—10—. **Bacsagi** 25, bacska 10, eszákmagyar 40 krai öcsök, oszre 8 50, tavaszra 9 20. **Rozs** 40 krai emelkedett. **Bisztrényi** 7 20, közepes 7—, silyag 6 75, oszre 6 80. **Arpa** csoncs, takarmányaru 6 70—6 80, erelenen homony fajok, egelni valo 40 krai emelkedtek, 7—8—, sorföldel 8 50—10— frtg

zítették. **Tengeri** 6 árú 20 krai öcsök, 7 60—7 80, új 5 30, októberre 5 20, nov—febr. 5 40. **Különd** 4 60 kottették. **Kötések** máj—júna 5 70. **Zab** csoncs, silyag 5 40—50, közepes 5 60—80, finom 6—, elsörendi kistétre 6 50, oszre 6 10, tavaszra 6 20. **Bab** csoncs, erölyi 10 25, dunasökei 9 60—10 25, törpe 11 50, barna 9 40, N-Karoly 8 25. — **Káncsartépre** kisseb tetelekben 13 50—14—. **Új** 1882 aug—szept. 2 frt foglalial 12 50 kottet. **Vadrepce** szilárdab 7 25, hársági és tiszavideki állomásokon 6 25—6 kottették. **Peremeg** finom árú 60—. **Kottették.** **Kendermag** dunai állomásokon 9 25—50 kelt. **Kéles** idei jó árú 5 70—6 frtg kelt. **Pénzleleget** 4 kamatra nyujtunk ügyfeleinknek beraktározott árúkra és feladási vevényekre is. Az öleg minden városban felvehető, hol pénzüteget létezik. **Zsáktelenséjít** hetenként 3/4 krt számtant drójtól hozánk külföldi árúhoz. **Raktározási illetek** havonként mázsánként magánraktáraknál 1 1/2—2 krt. **Közraktárakban** 4 1/2 krt. **Közraktári illetek** átmeneti forgalomban 100 m. mázsa után: osztrak állományú közraktárban 5 25. Fővárosi közraktárakban 7 08.

NYILTTER. *)

Nem mulaszthatom el Zomborból Szegedre történt álköltözésem alkalmából barátaim! s minden ismerőscimnek egy szívesen isten-hozzót mondani.

Zombor 1882. október 5-én.

Ernst Ignác.

*) E rovat alatt közlettekért felelősséget nem vállal a Szek.

Felelős szerkesztő:

MÜLLER GYULA.

Kiadók és lap tulajdonosok:

Nadasch, Muzsik és Partlics.

HIRDETÉSEK.

Uri és női

CZÍPÓ-ÜZLET.

CSELYUSZKA ANTAL

uri és női czípszez

Zomborban fútozta, Bugarszky-fele házban elvállal vidéki vagy helybeli mindenmü

férfi-, női- s gyermekczípo

megrendeléseket beküldött mérték szerint pontosan és gyorsan.

Tudatja a n. é. közönséggel, hogy raktárát teljesen megnagyobbította s minden minőségben a **legelőbb árak mellett** szolgál tisztelt veveinek. 6—1

Leszállított tűzifa árak.

A közlegő téli időnyre szükségelt tűzelo anyag jutányos ár mellett beszerezhetése czéljából közöljük leszállított árjegyzésünket azon meggyőzéssel, hogy tűzifánk legjobb minőség és tömör rakása miatt igen ajánlható, továbbá, hogy nagyobb megrendeléseknel külön árkedvezményt nyujtani hajlandók vagyunk.

A vaspálya melletti raktárunkban:			
4	4	4	4
4	4	4	4
4	4	4	4
4	4	4	4

Az apatini hid mellett:
4 kbmtr. puha hasáb-fa 7 frt —
2 rovid puha-fa 3 „ 75

Roheim testvérek.